

re god mening i at gøre den, der ytrer sig, medansvarlig sammen med forfatteren eller redaktøren, når den pågældende godkender, at udtalelsen gengives navngiven. Dette harmonerer med, at straffelovens almindelige medvirkningsregler ikke gælder for pressedelikter.

Justitsministeriet tiltræder på den baggrund flertallets forslag til § 14, der indebærer, at den navngivne meddeler (kilde) inddrages som presseretligt ansvarssubjekt og i givet fald som sådant ifalder medansvar for sine i pressen offentliggjorte udtalelser sammen med den angivne forfatter af den artikel, hvori udtalelserne er gengivet, eller, hvis artiklen er unavngiven, sammen med redaktøren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 14.

4.2.1.2. Redaktørens ansvar

Efter presseloven er redaktøren almindeligvis ansvarlig for indholdet af unavngivne artikler.

Der er i udvalget enighed om at videreføre dette princip, men således at det i medieansvarslovens regel, se lovforslagets § 11, præciseres, at redaktøren er ansvarlig på objektivt grundlag, se betænkningen side 177 f.

Udvalget er endvidere enige om, at redaktøren i overensstemmelse med hvad der gælder i dag ligeledes bør være eneansvarlig på objektivt grundlag i de tilfælde, hvor ansvar ikke kan gøres gældende mod forfatteren på grund af dennes manglende bopæl her i landet eller manglende tilregnelighed. Redaktørens ansvar omfatter dog ikke tilfælde, hvor forfatteren er ansvarsfri på grund af manglende forsæt eller uagtsomhed, d.v.s. manglende tilregnelighed.

Udvalgets forslag til en regel (§ 13, stk. 1, i lovudkastet) om medansvar for redaktøren svarer til den gældende ordning efter presseloven. Udvalget foreslår dog medansvarsreglen udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor redaktøren vidste, at artiklens indhold indebar en krænkelse af privatlivets fred. Bestemmelsen omfatter således ikke tilfælde, hvor redaktøren ikke ved om en ærekrænkende sigtelse er sand eller usand. Forfatteren vil være den nærmeste til at føre sandhedsbevis for en sigtelse, der udbredes i en navngiven artikel.

I lovudkastets § 12, har udvalget foreslået en ny bestemmelse, der omhandler den hyppigt forekommende situation, at der i et massemedie citeres artikler m.v., der hidrører fra et andet massemedie. Er citatet unavngivet følger redaktørens hæftelse for indholdet af reglen i § 11. Er artiklen derimod også navngivet i det nye massemedie følger det af § 12, at redaktøren er ansvarlig for indholdet, medmindre forfatteren har givet et samtykke, der også omfatter videregivelsen til det nye massemedie. En navngiven forfatter er såle-

des ikke uden videre ansvarlig for den videregående udbredelse, der sker i kraft af offentliggørelse i det nye massemedie.

Reglen, der efter Justitsministeriets opfattelse forekommer velbegrunder, skal ses i sammenhæng med udkastets § 10, stk. 6, sammenholdt med § 11, hvorefter redaktøren for det nye massemedie er ansvarlig for artikler, der offentliggøres som hidrørende fra et navngivet nyhedsbureau, medens nyhedsbureauets redaktør er ansvarlig for bureauets selvstændige offentliggørelser af dets unavngivne artikler.

Justitsministeriet kan i øvrigt i det hele tiltræde udvalgets forslag til bestemmelser om redaktøransvaret ved skrifter.

Der henvises til lovforslagets §§ 11-13, der med enkelte redaktionelle ændringer svarer til §§ 11-13 i udvalgets lovudkast.

4.2.1.3. Udgiverens subsidiaire ansvar

Udvalget foreslår, at der indføres en ny bestemmelse om, at udgiveren er ansvarlig, når et ansvar ikke kan gøres gældende mod redaktøren på grund af manglende eller urigtig redaktøringivelse eller på grund af redaktørens manglende bopæl her i landet eller manglende tilregnelighed. Efter presseloven påhviler ansvaret forfatteren i de ovennævnte tilfælde. Udvalget finder det mere relevant, at udgiveren gøres ansvarlig i disse tilfælde. Det er i praksis udgiveren, der selv kan træffe forholdsregler, således at dette ansvar ikke bliver aktuelt. Der henvises til betænkningen side 159 f.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag til indførelse af en ny bestemmelse om subsidiært udgiveransvar med en enkelt redaktionel ændring. Der henvises herved til lovforslagets § 15 og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes i den forbindelse, at denne subsidiaire hæftelse for udgiveren ingen sammenhæng har med det i udvalget drøftede spørgsmål om et objektivt udgiverbødeansvar for materielle straffelovsovertrædelser. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger nedenfor i afsnit 4.3.

4.2.2. Radio og fjernsyn

Der har i udvalget været enighed om udformningen af reglerne vedrørende strafansvar for indholdet af radio- og fjernsynsudsendelser m.v. Der henvises til betænkningen side 178-91.

Som nævnt foreslår et enigt udvalg, at området for det særlige presseretlige ansvarssystem udvides, således at det i tillempet form kommer til også at omfatte radio- og fjernsynsudsendelser. Dette indebærer, at der principielt altid vil være én ansvarlig person, at anonymitet normalt vil være ansvarsfrihedsgrund, at